

Богъ ги дарява сѣки день съ премного вѣщи, които ги веселятъ. А отъ това познавамъ явно, че Богъ е всѣдобръ, и обыча чловѣцѣтъ, а за това тѣ се длъжни са до почитатъ, като отецъ всеблагій.

Кога то ся случи да направа нѣщо, що нетрѣбеше да направѣж, тогава осѣщамъ оскърбность въ душѣтъ си: и това обявляваме колко нѣти говориме и »совестъ а мѣ бѣе, мѣ наказва.» Но кога то направѣж нѣщо, кое то трѣбаше да направѣж, тогава осѣщамъ радость въ себе си, и това обявляваме, кога то казвамы: »имамъ совѣсть а си чистѣ: Това происхождѣ отъ Божѣта добринѣж, кой то мѣ създаде такѣвъ, и разбирамъ отъ това, че Богъ иска да правѣж сѣкога добро то и праведно то, и да отбѣгвамъ отъ зло то и неправедно то: и понеже Богъ иска него, той трѣба да се благодари на добро то, и да мрази зло то, трѣбе да е святъ.

Понеже никой никогашъ не видя Бога, то слѣдва, че не може никой никогашъ да го види, и поради туй го наричаеме невидимъ.

23. ЗА ЖЕЛАНІЕ ТО И ПОХОТЬ-А.

Всѣ, що мѣ ослажда, желяж го, и що мѣ огнусѣж мразѣж го: желяж онова, кое то мѣ радва, и отбѣгвамъ отъ онова, що мѣ скорби и огрижава.

Желяж да заварѣж животъ а си и здравье-то си: зато немамъ охота на никое отъ онѣя, кои то можѣтъ да повредѣтъ здравьето ми, или да земѣтъ животъ а ми.

Кога то съмъ здравъ, искамъ сѣки день да ямъ и да пѣж: понеже тѣло то ми сѣкога пакъ огладнява и ожжднява

Нѣкой си храни и пѣж ма ослаждѣтъ: а други сѣвсѣмъ не мѣ ослаждѣтъ. Първи тѣ сѣкога ги искамъ, втори тѣ никогашъ не ги щѣ. Радвамсе да се примѣстамъ,